Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani), judecătorul L.Holevițcaia
Dosarul nr. 3r-342/23 /2-23065945-02-3r-2607023/

D E C I Z I E

02 octombrie 2023 mun. Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

În componența:
Preşedintele completului, judecătorul Veronica Negru
Judecătorii Ecaterina Palanciuc și Ina Dutca

examinând în ordine de recurs, în lipsa părților, cererea de recurs declarată de SC ***** împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 23 mai 2023, emisă în cauza civilă de contencios administrativ la acțiunea înaintată de SC ***** împotriva Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării al R. Moldova privind anularea actului administrativ defavorabil

c o n s t a t ă:

Circumstanțele cauzei:

1. La data de 10 mai 2023, SC ***** s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor și Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării al R.Moldova privind anularea actului administrativ defavorabil.
2. Cere reclamanta SC ***** anularea deciziei nr.0003 privind încetarea/interzicerea practicilor comerciale incorecte din 27.02.2023, a deciziei ISSPNPC de respingere a cererii prealabile nr. 27/12-126/1308 din 31.03.2023 și a deciziei de respingere a cererii prealabile nr.15-1137 din 25.04.2023 emisă de Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării al R. Moldova.
3. Prin cererea din 10.05.2023, reclamanta SC ***** a solicitat suspendarea executării actelor contestate.
4. În argumentarea cererii de suspendare, reclamanta a indicat că, necesitatea suspendării urgente a deciziei nr. 003 din 27.02.2023, rezidă din faptul posibilității aplicării măsurilor de constrângere prevăzute de art.181 Cod administrativ.
5. Invocă că, restricțiile impuse de virusul SARS_COV_2, au afectat grav mediul de afaceri.
6. Remarcă că, pe faptul depunerii plângerii de către Bodoga Ivan, SC ***** a fost

sancționată contravențional cu amendă în mărime de 240 u.c., care a fost contestată, iar depunerea contestației potrivit art.448 alin.(5) Cod contravențional, suspendă executarea sancțiunii contravenționale.

Poziția instanței de fond:

7. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 23 mai 2023, s-a respins cererea înaintată de reclamanta SC ***** în partea suspendării executării deciziei nr.0003 din 27.02.2023, ca fiind neîntemeiată; s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea SC "Ultracom Electronic" în partea suspendării deciziilor nr.27/12-126/1308 din 31.03.2023, emisă de ISSPNPC și nr.15-1137 din 25.04.2023, emisă de MDED.

Solicitarea recurentului:

8. Exprimându-și dezacordul cu încheierea primei instanțe, la data de 16 iunie 2023, SC ***** a depus recurs, solicitând anularea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 23 mai 2023, cu adoptarea unei noi încheieri, prin care cererea de suspendare a executării actelor administrative contestate să fie admisă.

Argumentele părţilor în recurs:

9. În motivarea recursului, recurenta SC ***** a reiterat poziția expusă prin cererea de suspendare depusă, indicând că, concluzia primei instanțe privind netemeinicia cererii de suspendare a executării actelor administrative este una nefondată, or, la actele cauzei au fost prezentate suficiente probe care confirmă necesitatea suspendării actelor administrative.
10. Subliniază că, necesitatea suspendării urgente a Deciziei nr. 0003 din 27.02.2023 rezidă din faptul că, în actul administrativ contestat, autoritatea pârâtă a indicat că, în cazul refuzului de a executa obligațiile impuse în baza acestuia, vor fi aplicate prevederile art. 181 Cod administrativ, care permite autorității aplicarea amenzii de constrângere cuprinsă între 20 și 10 000 u.c., astfel amenda maximă putând constitui 500 000 lei, fapt ce ar pune în pericol solvabilitatea întreprinderii.
11. Totodată, indică că, ar fi pusă în imposibilitate de a achita salarii angajaților săi, a impozitelor la bugetul public național și de a se dezvolta pentru a crea noi locuri de muncă.
12. Susține că, restricțiile impuse mediului de afaceri pe perioada pandemiei în perioada 2020 – 2021, au lovit puternic în sectorul privat al economiei , fiind create premise pentru a intra în proces de insolvabilitate pentru mai multe întreprinderi.
13. Învederează că, restricțiile în cauză, au afectat enorm întreprinderea recurentă, care a fost nevoită să contracteze împrumuturi, pentru a asigura locuri de muncă și de a nu intra în incapacitate de plată.
14. Subsecvent, chiar dacă instanța încă nu a examinat fondul cauzei și nu s-a expus asupra legalității actului administrativ individual defavorabil, aplicarea amenzii

de constrângere va duce la o situație în care întreprinderea poate intra în procedura de insolvabilitate, fapt ce ar prejudicia mai mulți creditori.

15. Fiind notificat despre recursul depus de SC *****, intimatul *Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor* la data de 11 august 2023 a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs ca fiind neîntemeiată, menționând că, instanța de fond a examinat corect cererea de suspendare și a emis o soluția corectă în acest sens.
16. Notează că, Decizia privind încetarea/interzicerea practicilor comerciale incorecte Seria DP nr. 0003 din 27.02.2023 este una legală și întemeiată, reclamanta eșuând probarea ilegalității acesteia, precum și nu a fost probată producerea unui prejudiciu iminent în cazul executării acesteia în continuare, la caz ne fiind îndeplinite condițiile expres prevăzute de lege, în conformitate cu prevederile art.172 Cod administrativ, în vederea suspendării actului administrativ contestat.
17. Fiind notificat despre recursul depus de SC *****, intimatul *Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării al R. Moldova,* prin referința depusă la data de 12 septembrie 2023, a solicitat respingerea cererii de recurs și menținerea încheierii instanței de fond.
18. În susținerea acestei poziții, intimatul a indicat că, argumentele invocate în cererea de recurs, nu pot servi drept temei pentru admiterea acesteia, deoarece nu denotă o încălcare esențială sau o aplicare eronată a normelor de drept material sau procedural de către instanță.
19. Consideră neîntemeiată mențiunea recurentei privind legalitatea actelor administrative contestate, or, pentru satisfacerea cerinței suspiciunii de ilegalitate, urmează a fi invocate bănuieli rezonabile, motive suficiente și relevante care ar justifica suspendarea actului administrativ până la verificarea legalității acestuia în cadrul procedurii judiciare, or, examinând aspectele invocate în cererea de suspendare, printr-o eventuală încheiere de suspendare, judecătorul riscă să dea apreciere anticipată fondului cauzei.
20. Subliniază că, nu a fost probat nici pericolul iminent sau paguba iminentă ce ar putea fi cauzată prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil în raport cu destinatarul.
21. Opinează că, instanța de fond a elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și a dat o apreciere justă tuturor circumstanțelor, motivele respingerii cererii de suspendare fiind argumentate corespunzător, fiind aplicate corect normele de drept procedural și procesual.

Verificarea întrunirii condițiilor de admisibilitate a recursului:

22. În acord cu prevederile stipulate la art.241 alin.(1), (3) Cod administrativ, încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Pentru

contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

23. În corespundere cu dispozițiile art.242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul.
24. Din analiza materialelor dosarului, Completul de contencios administrativ constată că, recursul este declarat în termenul prevăzut de lege, încheierea contestată cu recurs fiind emisă la data de 23 mai 2023, fiind recepționată de recurentă la data de 05.06.2023 (f.d.77), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 16 iunie 2023 (f.d.80).
25. Art. 236 Cod administrativ prevede expres că, instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul se declară inadmisibil în special când: a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită; d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2); f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin.(1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.
26. Respectiv, potrivit principiului simetriei juridice, care implică abordarea subsumară a Codului administrativ, criteriile de admisibilitate a apelului, reglementate conform art.236 Cod administrativ sânt aplicabile în cadrul procedurii de contestare cu recurs a încheierilor instanțelor de fond.
27. Consecvent, Colegiul reține că, recursul depus de SC ***** conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurenta își întemeiază solicitările.
28. În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art.233; 236; 241 Cod Administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului în cauză, motiv din care acesta urmează a fi judecat în fond.

Aprecierea instanței de recurs:

29. Analizând argumentele invocate de participanții la proces, normele procesuale și starea de fapt constatată în privința recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ conchide că, recursul este admisibil, dar neîntemeiat, motiv din care urmează a fi respins din următoarele considerente.

30. În conformitate cu prevederile art.192 alin.(1) Cod administrativ, pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ la curţile de apel şi la Curtea Supremă de Justiţie se instituie complete şi/sau colegii specializate de judecători.
31. În accepțiunea art.194 alin.(1) Cod administrativ, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.
32. Art. 243 alin.(2) Cod administrativ, indică că, instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată.
33. Conform art.243 alin.(1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: […] b) respinge recursul.
34. Potrivit art.219 alin.(1)-(4) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.
35. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.
36. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.
37. Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.
38. În acest context, instanţa de recurs constată că, prin prezenta acțiune, SC ***** solicită anularea deciziei ISSPNPC nr.0003 privind încetarea/ interzicerea practicilor comerciale incorecte din 27.02.2023, a deciziei ISSPNPC de respingere a cererii prealabile nr.27/12-126/1308 din 31.03.2023 și a deciziei de respingere a cererii prealabile nr.15-1137 din 25.04.2023, emisă de Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării al R. Moldova.
39. La data de 10 mai 2023, reclamanta SC ***** a solicitat suspendarea executării deciziei nr.0003 privind încetarea/interzicerea practicilor comerciale incorecte din 27.02.2023, a deciziei ISSPNPC de respingere a cererii prealabile nr. 27/12-126/1308 din 31.03.2023 și a deciziei de respingere a cererii prealabile nr.15-1137 din 25.04.2023, emisă de Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării al R. Moldova.
40. Instanța de fond a conchis asupra netemeiniciei cererii de suspendare a executării actului contestat – decizia ISSPNPC nr.0003 privind încetarea/interzicerea practicilor comerciale incorecte din 27.02.2023, iar în partea cererii privind suspendarea deciziei ISSPNPC de respingere a cererii prealabile nr.27/12-

126/1308 din 31.03.2023 și de respingere a cererii prealabile nr.15-1137 din 25.04.2023, emise de Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării al R. Moldova, cererea a fost respinsă ca inadmisibilă, motivând că, suspendarea poate fi dispusă doar în cazul actelor administrative individuale, nu și în cazul deciziilor emise în procedură prealabilă.

41. În acest context, verificând legalitatea şi temeinicia încheierii primei instanțe, contestate cu recurs, prin prisma argumentelor invocate de către părți şi a materialelor dosarului, instanţa de recurs consideră că, încheierea supusă recursului este una întemeiată, din motivele ce succed.
42. În corespundere cu art.214 alin.(1)-(4) Cod administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art.172 alin.(2). Pentru probarea faptelor, participanții, în locul prezentării probelor obișnuite, pot depune o declarație pe propria răspundere. Instanța de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanților la proces. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează părțile pentru audiere în privința temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art.177 alin. (2) CPC nu se aplică.
43. În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța de recurs reține că, prin norma juridică statuată la art.214 Cod administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității, suspendarea executării actului administrativ individual contestat.
44. Astfel, suspendarea reprezintă operația de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic.
45. Colegiul notează că, suspendarea actelor administrative reprezintă o garanție a asigurării legalității, ce intervine însă în cazuri de excepție, în situații limită. Această măsură prezumă fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare), fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.
46. Art.172 alin.(2) Cod administrativ, prevede expres că, motivele suspendării sânt: a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.
47. Prin urmare, din sensul normei enunțate rezultă că, legislatorul a stabilit că, actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții, care nu urmează a fi îndeplinite cumulativ, și anume: în cazul confirmării incontestabile a existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existența pericolului iminent de producere a unor

prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

48. În acest sens, instanța de recurs reține că, la dispunerea suspendării actului administrativ, urmează a fi constatată existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.
49. La rândul său, atât cazul bine justificat în vederea confirmării incontestabile a existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât și paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în mod corespunzător, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, fiind cert instituită obligația probării faptului că, existența acestor condiții nu se prezumă, urmând a fi dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.
50. Colegiul menționează că, prin ”caz bine justificat” se înțelege existența unei îndoieli puternice asupra prezumției de legalitate de care se bucură un act adminitrativ, de natură să înfrângă principiul potrivit căruia actul administrativ este executoriu din oficiu.
51. La aspectul ”suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ” Colegiul menționează că, instanța de judecată urmează să rețină în urma examinării sumare a legalității faptele care ar convinge instanța de judecată că actul administativ este ilegal.
52. Drept ”pericol eminent” se definește prejudiciul material viitor previzibil. Pericolul iminent presupune existenţa în cuprinsul actelor vizate a unor dispoziţii care, prin aducerea la îndeplinire ar produce reclamantului un prejudiciu ireparabil (greu sau imposibil de înlăturat) în ipoteza anulării actului
53. Astfel, analiza prevederilor legale, statuate la art.172, 214 Cod administrativ, impune concluzia că, la depunerea cererii de suspendare a actului administrativ, reclamantei/solicitante, îi revine obligația de a proba existența temeiurilor de suspendare: suspiciuni serioase de legalitate și/sau pericolul iminent de producere a prejudiciilor ireparabile.
54. Cu referire la caz, Colegiul consideră justă concluzia primei instanțe, potrivit căreia, înaintând cererea de suspendare a actului administrativ contestat, reclamanta/recurentă SC *****, nu a îndeplinit condițiile impuse prin lege și nu a invocat argumente clare și bine determinate, ce ar putea fi reținute ca fiind justificate și întemeiate în vederea suspendării executării deciziei ISSPNPC nr.0003 privind încetarea/interzicerea practicilor comerciale incorecte din 27.02.2023.
55. Instanța de recurs notează că, reclamanta nu a argumentat în mod corespunzător cererea de suspendare a executării actului administrativ contestat de către ultima, ne fiind probat faptul că, există suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea acestuia sau existența pericolului iminent de producere a unor

prejudicii ireparabile prin executarea actului respectiv în continuare, or, simpla reproducere a normelor legale pe care reclamanta le consideră relevante, nu constituie un motiv suficient și întemeiat pentru a fi dispusă, fie chiar și temporar.

56. În acest sens, Colegiul învederează că, argumentele invocate în susținerea cererii de suspendare, nu pot fi încadrate în nici unul din temeiurile de suspendare prevăzute de lege, și anume: a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.
57. Or, pentru a fi posibilă suspendarea actului administrativ în baza temeiului prevăzut de lit.a) alin.(2) art.172 Cod administrativ, care se referă la suspiciunile de legalitate, reclamanta/recurenta SC ***** urma să probeze că, la emiterea deciziei nr.0003 privind încetarea/ interzicerea practicilor comerciale incorecte din 27.02.2023, ISSPNPC a încălcat legea și din examinarea sumară, pot fi deduse suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea acesteia, chiar la etapa până la examinarea fondului cauzei, la caz însă ne fiind stabilite careva temeiuri de suspendare a acesteia.
58. Cât privește cel de-al doilea temei de suspendare, prevăzut la lit. b) alin.(2) art.172 Cod administrativ, care statuează că, un alt motiv de suspendare al actului administrativ defavorabil îl constituie pericolul iminent de producere a prejudiciilor ireparabile, instanța de recurs constată că, nici o probă din care ar rezulta iminența producerii unui prejudiciu ireparabil pentru reclamanta/recurentă, la actele cauzei nu a fost prezentată, ceea ce denotă lipsa temeiului de suspendare prevăzut de art.172 alin.(2) lit. b) Cod administrativ.
59. Colegiul învederează că, pentru a fi dispusă suspendarea executării unui act administrativ, persoana interesată urmează să probeze temeinicia acesteia, precum şi faptul că, suspendarea ar preveni producerea unei pagube iminente, reclamanta/recurentă însă nu a justificat existența unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ contestat, conform normei art.172, 214 Cod administrativ și nu a demonstrat existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a deciziei ISSPNPC nr.0003 privind încetarea/ interzicerea practicilor comerciale incorecte din 27.02.2023.
60. Astfel, raportând normele de drept procedural incidente cazului, la circumstanțele litigiului dedus judecății, instanța de recurs, fără a se expune și a prejudicia fondul cauzei deduse judecății și fără a tranșa chestiunea legalității actului contestat, reține că, nu pot fi subsumate condiției cazului bine justificat aprecierile referitoare la nelegalitatea unui act administrativ a cărui suspendare se cere, întrucât acceptarea unui asemenea raționament ar echivala cu o prejudecare a fondului litigiului, care privește examinarea legalității, examinare

ce excedează cadrului procesual, respectiv acțiunii în suspendarea executării actului administrativ.

61. Or, judecarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului.
62. Astfel, motivele de nelegalitate a actului administrativ defavorabil, invocate în susținerea cererii de suspendare, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiției referitoare la existența unui caz bine justificat, deoarece în speță, acestea se referă la fondul cauzei și nu pot constitui obiect de examinare a cauzei în ordine de recurs împotriva încheierii de suspendare.
63. Colegiul reliefează că, actul administrativ se bucură de prezumția de legalitate, de prezumția de veridicitate și prezumția de autenticitate, actul administrativ fiind executoriu din oficiu (executio ex officio) și imediat, el fiind însuși titlu executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât judecătorul nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.
64. Subsecvent, având în vedere că, examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua cercetare sumară a aparenței dreptului, în prezenta speță în limitele necesare examinării cererii de suspendare, instanța de fond just a concluzionat că, la caz, nu s-au constatat obiectiv suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea deciziei ISSPNPC nr. 0003 privind încetarea/ interzicerea practicilor comerciale incorecte din 27.02.2023.
65. Totodată, Colegiul remarcă că, instanța de fond just a concluzionat că, în prezentul litigiu, nu există nici motivul alternativ de suspendare prevăzut la art.172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ – existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a deciziei ISSPNPC nr. 0003 privind încetarea/ interzicerea practicilor comerciale incorecte din 27.02.2023, reclamanta eșuând probarea existenței pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a acesteia, poziția ultimei nefiind argumentată și nici probată suficient de obiectiv și convingător, iar simpla invocare a unui fapt evident, atât timp cât autorul cererii nu argumentează caracterul ireparabil al riscului, nu reprezintă o motivare suficientă și convingătoare pentru a suspenda actul administrativ.
66. În acest context, Colegiul denotă lipsa unor probe exhaustive, din conținutul cărora să rezulte o atare concluzie, dar și legătura de cauzalitate directă a efectului executional al actului administrativ contestat raportat la pretinsele prejudicii survenite, caracterizate prin imposibilitatea reparării prejudiciilor invocate ori repararea acestora cu dificultate.
67. Colegiul remarcă că, SC ***** nu a invocat motive plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ, iar condițiile indicate la art.172

alin.(2) Cod administrativ, care ar justifica suspendarea executării actului administrativ contestat, nu sânt îndeplinite, întrucât paguba iminentă, precum și ilegalitatea actului administrativ nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată, prin probe concludente și pertinente, din cererea înaintată nefiind identificat nici unul din temeiurile de suspendare indicate în conținutul normei legale pre-citate.

68. Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ, conchide că, prima instanță întemeiat și justificat a respins cererea privind suspendarea executării actului administrativ, în partea ce ține de decizia nr.0003 din 27.02.2023, argumentele invocate în cererea de recurs fiind neîntemeiate.
69. La fel este justă concluzia instanței privind respingerea cererii SC"Ultracom Electronic" în partea suspendării deciziilor adoptate în procedură prealabilă, ca inadmisibilă, or, potrivit legii sunt pasibile de suspendare doar actele administrative individuale defavorabile, nu și deciziile adoptate în procedură prealabilă.
70. Din considerentele enunțate, instanța de recurs concluzionează că, prima instanță a examinat cererea de suspendare sub toate aspectele, iar simpla nemulțumire a părților de soluția adoptată de instanțele inferioare, nu poate constitui motiv de admitere a cererii de recurs, dacă nu este invocat sau dacă din conținutul recursului nu se reține vreun temei de recurs expres prevăzut de lege, iar prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.
71. Având în vedere cele expuse supra, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de SC ***** și a menține încheierea contestată.
72. În conformitate cu prevederile art.243 alin.(1) lit. b) Cod administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,-

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de SC *****, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 23 mai 2023.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
judecătorul Veronica Negru

Judecătorii Ecaterina Palanciuc

Ina Dutca